

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, pokrenutog po zahtjevu F. R. iz Z., K. 9, na sjednici održanoj 26. studenoga 2013.

r i j e š i o j e

Postupak se obustavlja.

Obrazloženje

F. R. iz Z. podnio je temeljem članka 38. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02.–pročišćeni tekst) Ustavnom sudu Republike Hrvatske prijedlog za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom Odluke o imenovanju ulica na području mjesta C. V. (Službeni glasnik Općine Cista Provo, broj 2/09.).

Rješenjem broj: U-II-6207/2010 Ustavni sud je navedeni predmet ustupio na rješavanje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

Razlozi podnositelja posebno se ne iznose zbog načina na koji je riješen ovaj predmet.

Naime, podneskom koji je zaprimljen kod ovoga Suda dana 9. listopada 2013. godine tužitelj je predložio da Visoki upravni sud predmet broj: U-II-6207/2010 vrati Ustavnom sudu. Navedeno obrazlaže činjenicom da je nesporno Ustavni sud Republike Hrvatske do 1. siječnja 2012. godine kada je stupio na snagu Zakon o upravnim sporovima odlučivao o općim aktima kao što su Odluke o imenovanju ulica, smatrajući ih drugim propisom iz članka 129. alineja 2. Ustava Republike Hrvatske. Ističe da bi se iz nadležnosti Ustavnog suda mogao izuzeti drugi propis kojeg donose tijela jedinica lokalne i područne samouprave kao naprimjer njihov statut ili propisi koji se donose po izričitoj ovlasti ili obvezi iz zakona, prema mišljenju podnositelja, trebalo bi mijenjati i Ustav i zakon.

Kada bi se uzelo da se rješenjem Ustavnog suda broj: U-II-6207/2010 od 5. ožujka 2012. samo mijenja praksa Ustavnog suda, to tužitelj upozorava Ustavni sud na njegovo gledište kod odstupanja sudova od njihove prakse. Prema mišljenju Ustavnog suda sudovi od svoje prakse mogu odstupiti samo ako za takvo odstupanje imaju valjane i na zakonu osnovane razloge. Ako za odstupanje od dosadašnje prakse ne daju valjane i obrazložene razloge čine povredu ustavnog prava na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (odluka Ustavnog suda, broj: U-III-3010/10 od 9. prosinca 2010.). Osim toga u konkretnom slučaju prema mišljenju podnositelja valja primijeniti načelo o vremenskom važenju zakona. U vrijeme kada je predmetni prijedlog podnijen 8. listopada 2010. bio je na snazi samo citirani propis iz Ustava Republike Hrvatske (članak 129.) i Ustavnog zakona (članak 38.) i na prijedlog podnositelja, prema mišljenju podnositelja, treba primijeniti propise koji su u to vrijeme bili na snazi, a ne propis koji je stupio na snagu tek 1. siječnja 2012. godine – Zakon o upravnim sporovima. Ističe da novi Zakon o upravnim sporovima i ne omogućava podnošenje ovakvog prijedloga jer prije svega nema povratnog djelovanja, a podnošenje prijedloga (zahtjeva) vezuje se uz pojedinačnu odluku kojom je došlo do povrede prava ili pravnog interesa podnositelja zahtjeva i vezuje vrijeme podnošenja zahtjeva uz dostavu te odluke, čega u konkretnom slučaju nema jer predlagatelj nije primio nikakav konkretni akt, čak ni obavijest. Dakle, mogućnost ocjene zakonitosti općih akata bitno je smanjena i upitna je mogućnost da Visoki upravni sud Republike Hrvatske ocjenjuje zakonitost predmetne Odluke Općine C.P. Isto tako se postavlja pitanje je li Ustavni sud mogao proglasiti svoju nenadležnost i u dijelu prijedloga koji se bavi pitanjem neustavnosti osporene odluke ili kako da postupi Visoki upravni sud s tim dijelom zahtjeva, treba li u tom dijelu predmet odmah vratiti Ustavnom sudu ili da nakon što odluči o dijelu zahtjeva koji se odnosi na ocjenu zakonitosti vrati predmet Ustavnom sudu da odlučuje o ustavnosti odluke. Očito je nemoguća situacija takozvanog „ping

pong efekta“ jer Ustavni je sud već otklonio svoju nadležnost, a Visoki upravni sud može smatrati da je osporenom odlukom povrijeđen Ustav Republike Hrvatske i stoga se proglasiti nenadležnim za ocjenu prijedloga u cjelini ili djelomično. Visoki upravni sud to mora učiniti i zato jer bi za protezanje njegove nadležnosti i neocjenjivanje zakonitosti općeg akta povodom zahtjeva koji su podneseni prije stupanja na snagu Zakona o upravnim sporovima i pod nazivom prijedloga to moralo biti u tom zakonu, koji propisuje njegovu nadležnost, izričito propisano. Nema takve norme u prijelaznim odredbama Zakona o upravnim sporovima. Stoga podnositelj ostaje kod prijedloga da naslovni Sud spis ustavnosudske oznake U-II-6207/10 vrati Ustavnom sudu na nadležno postupanje.

Iz svega navedenog je razvidno da podnositelj u stvari zahtijeva da Visoki upravni sud Republike Hrvatske ne rješava njegov prijedlog za ocjenu zakonitosti osporene Odluke.

Stoga ovaj Sud ocjenjuje da je podnositelj povukao zahtjev za ocjenu zakonitosti navedene Odluke pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

Odredbom članka 88. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) propisano je da sud može obustaviti postupak ako podnositelj odustane od zahtjeva.

Kako je podnositelj odustao od zahtjeva za ocjenu zakonitosti osporene odluke, a ne radi se o pitanju od šireg značaja da bi Visoki upravni sud nastavio postupak po službenoj dužnosti i nakon odustanka stranke, trebalo je temeljem odredbe članka 88. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima postupak obustaviti.

Što se tiče zahtjeva podnositelja da se predmet ustupi na rješavanje Ustavnom sudu Republike Hrvatske valja istaći da je rješenjem Ustavnog suda broj: U-II-6207/2010 od 4. ožujka 2012. godine, koje rješenje je objavljeno u Narodnim novinama broj 41/2012 te koje je dostavljeno podnositelju, Ustavi sud Republike Hrvatske ustupio navedeni predmet na rješavanje nadležnom Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

Kako je člankom 31. stavkom 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske propisano da su odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni i dužna ih je poštovati svaka fizička i pravna osoba Visoki upravni sud nije u mogućnosti udovoljiti prijedlogu podnositelja da se predmet dostavi Ustavnom sudu na postupanje budući da bi navedeno bilo suprotno citiranoj odredbi Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

U Zagrebu 26. studenoga 2013.